

Savas kampas

Telšių „Kranto“ vidurinės mokyklos laikraštis

2006-2007 m. m.

gegužė

Nr. 6

Kaina 1 Lt

Kas rytą į Gyvenimo mokyklą...

Užmerkiu akis ir girdžiu, kaip ošia bangos... Einu nuo saulės įkaitusiu smėliu ir jaučiu, kaip jis kutena pėdas... Viską pamiršusi saujomis bandau pasemti lašą jūros, bet nesėkmingai, nesugebu sulaikyti, vanduo glostydamas delnus išteka tarp pirštų... Įkvepiu taip giliai, kaip niekada gyvenime. Išnyksta visos mintys ir jaučiuosi lengva lengva... Ištiesiu rankas. Rodos, jau tuoj tuoj pakilsiu...

Staiga pramerkiu akis. Išjungiu žadintuvą. Grįžtu į realybę. O už lango sninga... Dar vienas rytas. Ir vėl tuo pačiu Gyvenimo Keliu einu į Mokyklą.

Pirmoji pamoka – matematika:

- Vertink kiekvieną akimirką, nes viskas būna tik viena kartą: viena jaunystė, pirmoji meilė, pirmas nusivylimas...
- Mylėk, kad nesijaustum pasaulyje vienas...

Antroji pamoka – biologija:

- Matyti galima tik širdimi. To, kas svarbiausia, akimis nematome. (A. de Sent-Egziuperi)

Dailė:

-Piešk savo svajones.
- Įsižiūrėk, didžiausias grožis susideda iš smulkmenų.
-Gyvenime ne vien tik juoda ir balta, jis turi daugybę atspalvių.
- Ir nepamiršk, kad vienspalvis paveikslas nuobodus. Kiekvienas gyvenime patiriam tamsių, niūrių akimirkų. Tam, kad išvengtume šviesiųjų grožį.

Tikyba:

- Tikroji meilė prasideda ten, kur tu nieko nesitiki gauti mainais. Ir tikėjime svarbi malda, kad išmokytų žmogų meilės kitiems, pirmiausia todėl, kad ji nesulaukia atsako.

Fizika:

- Daug kas gyvenime reliatyvu ir priklauso nuo pasirinkto vertinimo taško. Ar esi laimingas, priklauso nuo to, kaip pats save vertini.
- Tu gali skristi – juk mintyse ir sapnuose negalioja žemės traukos dėsnis, išnyksta laiko ribos ir bent kelioms akimirkoms gali nusikelti ten, kur labiausiai trokšti...

Kūno kultūra:

- Įveikti sunkumai mus tik sustiprina.

Lietuvių kalba:

- Kartais tarp eilučių paslėpta daugiau, nei pasakyta žodžiais.
- Niekada neskubėk dėti taško...

Ir štai paskutinė pamoka – istorija:

- Kiekvienas turi savo gyvenimą ir kiekvienas gyvenimas yra nepakartojama istorija.

Kasdien mes mokomės Gyvenimo Mokykloje. Toje mokykloje nereikalingos formulės, gramatika ar datos. Mes mokomės tikėti, mylėti, įveikti baimes, nepasiduoti ir ieškoti...

Dovilė Subačiūtė, 12a kl.

Paskutinio skambučio metamorfozė

Laiko tėkmėj sutirpo dar vieneri mokslo metai. Paskutinio skambučio aidas dvyliktokams – ne tik atsisveikinimas su pamokomis, bet ir kvietimas rimtam darbui – brandos egzaminams.

Mažųjų pirmokėlių (mokytoja A. Simanavičienė) lydimi gegužės 11 dieną abiturientai, kuriuos pasitiko būsimoji mokyklos šeimininkai, vienuoliktokai, mokytojai po paskutinės pamokos susirinko į aktų salę. Iš tiesų gražus „Kranto“ vidurinės mokyklos abiturientų būrys. Dauguma dvyliktokų jau pasiruošę sėsti prie brandos egzaminų stalo, o

kai kuriems dar reikės padirbėti ir likviduoti mokslo spragas.

Mosuodami vėjo malūnėliais, pirmokai priminė dvyliktokams basakoję vaikystę ir palinkėjo gero kelio.

Abiturientus pasveikino ir mokyklos direktorius P. Stulpinas, 12 c klasės auklėtoja A. Nagienė, tėvelių vardu kalbėjo Egidijaus (12c kl.) mama, Viešvėnų pagrindinės mokyklos mokytoja G. Narmontienė, keletą žodžių tarė pirmosios auklėtojos L. Pleinienė, J. Jasevičienė, Z.

Šlogerienė. Poezijos posmais savo vyresnius draugus į gyvenimo kelią palydėjo vienuoliktokai M. Karasiavaitė (11a kl.), V. Banevičiūtė (11a kl.) ir K. Račkauskas (11a kl.).

Per paskutinio skambučio šventę abiturientai buvo nekalbūs. Matyt, pritrūko žodžių, o gal išmonės? Gaila, kad tradicijos taip greit nueina užmarštin... Neberašo dvyliktokai testamento, šiemet nebeskambėjo ir atsisveikinimo daina...

Suteikus žodį abiturientus gelbėjo dvyliktokė D. Varkalytė (12b kl.). Nors ir jaudindamasi, dėkojo mokytojams,
Tęsinys 2 puslapyje

draugių padedama dalijo dovanas. Pavaduotojos apdovanotos muilo burbulų buteliukais, kad pajvairintų laisvalaikį. Direktoriui įteikti žiūronai, kad iš tolimesnio atstumo galėtų stebėti kolegų darbą. Dvyliktokai praturtino valgyklos materialinę bazę, padovanodami vedėjai O. Jonušienei naują blizgantį puodą. O bibliotekos vedėja M. Gureckienė gavo didelį baltą lapą, mat popierius „Kranto“ vidurinėje mokykloje, deja, deficitas.

Įteikę būsimiesiems mokyklos šeimininkams

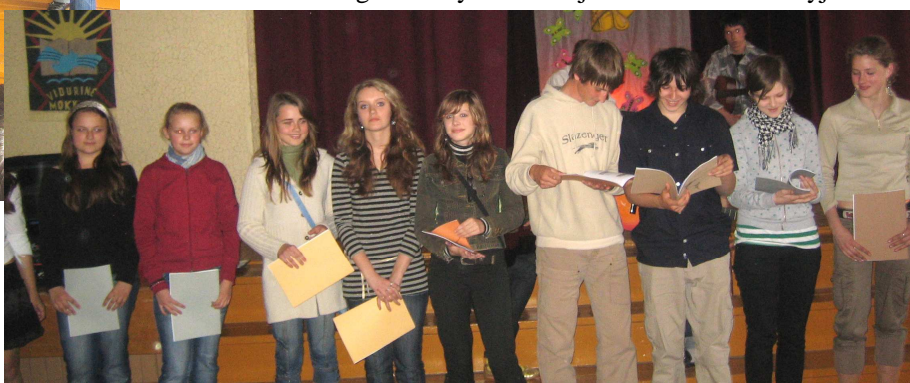
simbolinį mokyklos raktą, išskubėjo abiturientai iš mokyklos. XXVII laidos abiturientai, matyt, pamanė, kad ir medelio sodinimas prie mokyklos jau senamadiška. Tiesa, Direktorius viliasi, kad išleistuvių vakarą abiturientai medelį visgi pasodins...

Gal išties, kas tas pasodintas medelis ar abiturientų daina?.. Kai leki per miestą kaukiančiame automobilyje, prie kurio prišti du balionai, tikrai jauti šventę!!!

G. Spudienė, lietuvių kalbos mokytoja

„Pavasari dainuoju mamai“). Vienuoliktokės Gintarė ir Monika atliko Rebelheart grupės dainą „Juodas lietus“. Maloniai nustebino lietuvių kalbos mokytojos D. Saplinskienės sumanymas – jaunųjų kūrėjų poetinius bandymus sudėti į knygutę „Pavasariu skrendantys posmai“.

„Savo kampo“ informacija

Gražiausi žodžiai – mamai

Pirmasis gegužės sekmadienis – nuostabiais pavasario žiedais apipinta diena, skirta brangiausiajam žmogui – MAMAI. 5c klasės mokiniai nusprendė šiltus jausmus mamai išsakyti laiškuose. Penktokėliai per dailės pamoką (mokytoja J. Bieliauskienė) savo laiškelius puošė gėlytėmis, drugeliais. O auklėtojos G. Spudienės padedami kūrė tekstus. „Vaikai labai stengėsi: kas spalvingiau drugelį papuoš, kas gražesnę gėlytę priklijuos“, – džiaugėsi 5c klasės auklėtoja.

Laiškas mamai

Tu man padovanojai šviesią saulę, gražiai žydinčias gėles, žaliuojančius medžius, aukštus kalnus ir nuostabų, žydrą dangų.

Kaip man gera rytais pabudus pamatyti tavo spindintį veidą, kuris mane pradžiugina ir nuteikia gerai dienai.

Man gera prisiminti tą žaidimą, kurį mes kartu žaidžiame kiekvieną rytą. Aš pabundu, bėgu pas tave ir sakau: „Myliu“. Ir labai nusimenu, kai tu pasakai pirma. Bet nenuleidžiu rankų ir tikiuosi pasakyti kitą rytą pirma.

Kokia Tu graži, mama, kai šypsaisi. Akyse spindi laimės kibirkštėlės. Liūdna, kai laimės žiburėliai prigęsta. Tada aš svajoju, kaip galėčiau Tave pradžiuginti.

Aš džiaugiuosi, kad esi mano mamytė. Aš tave be galo myliu.

Kotryna

Brangi Mama,

Tu man padovanojai gyvenimą, galimybę matyti gražią, spindinčią saulę, girdėti paukštelių čiuulbėjimą, užusti gėlelių kvapus. Tu suteikei visas sąlygas, kad užaugčiau doras ir laimingas.

Man gera prisiminti, kaip eidavome pasivaikščioti, supažindinai mane su gamta, mokydavai daug dalykų, kurių prireikia šiam gyvenime, žaisdavai su manimi...

Man gera matyti tavo veide džiaugsmą, linksmumą ir Tavo spindinčias, gražias akis.

O kai tu verki, mano maža širdelė labai liūdi... Tada troškstu, kad liūdesio šešėliai dingtų nuo Tavo veido.

Man gera, kai tu apkabini mane savo švelnėmis kaip paukščio sparnai rankomis... Jaučiu iš Tavo glėbio spinduliuojančią mamos meilę ir šilumą. Tai tikras, neapsakomas jausmas... Už tai aš tau, Mama, esu labai dėkingas. Su Mamos diena!

Tavo Domas

LIK-o virusas

Tikriausiai net Lietuvos prezidentas nesurinktų tiek žmonių, kiek mokyklų LIK-as. Šiam renginiui prasidėjus Kultūros centro salė lūžta nuo sirgalių gausos ir jei neatėjai pusvalandžiu anksčiau, gali tekti pritūpti ant grindų ar sėstis į kėdę po du. Džiugu, kad šis renginys suburia ne tik mokinius, bet ir mokytojus, kurių kiekvienais metais sirgalių gretose matome vis daugiau.. Smagu, kad nelieka abejingi ir mokyklų vadovai. Kaip pastebėjo Švietimo skyriaus specialistė Irena Daubarienė: „Pagaliau mes pasiekėme, kad į LIK-us ateina ir mokyklų vadovai, supranta, kad šios varžytuvės ne tik mokinių, bet visos mokyklos

Audrius Nagys (12a kl.). Kūrybinę užduotį padėjo ruošti „D&G“ vyrukai: Robertas Grivickas ir Alvydas Šadžius. Sužavėjo mokinių entuziazmas, draugiškumas, komandinis darbas.

Manau, kad visi komandos nariai man pritartų, jog pasiruošimo darbai, pats kūrybos procesas iki konkurso ir buvo įdomiausias. Ir nesvarbu, kad buvo paaukoti vakarai, savaitgaliai, atostogos (laiko turėjome tik 10 dienų). Visko buvo. Filmuoti vykome prie jūros į Karklę. Būtumėte matę Švietimo skyriaus vairuotojo veidą, kai į jo autobusiuką pradėjome tempti padangas, mašinų detales, maišus drabužių ir net „žigulio“ dureles... Bet mes paguodėm: „Nenusiminkit, čia atsarginės detalės, jei kartais sugestume.“

O „Oskarus“ galima įteikti vien už drąsą komandos vaikinukams, vos +5C° temperatūroje vaidinusiems pusplikius urvinius... Ir čia negalėjo būti 25-ojo kadro...

Sugrįžus namo, nuo vėjo visą vakarą mano galvoje tarsi dūzgė bičių spiečius. Maniau, ryt sirgsiu. O jaunimas kitą dieną žvalus, be nuovargio, sveikut sveikutėlis rinkosi filmuoti kitų kadru, kurie vėliau buvo panaudoti ne tik LIK-e, bet ir nusiųsti į konkursą „MTV klasė“. Šis klipas pateko į geriausių klipų Lietuvoje 20-tuką.

Šiais metais LIK-o tema: „XXI amžiaus mokinys tarp knygos ir interneto“. Ruošdami savo namų darbą, mes nerodėme, kaip daugelis kitų komandų, „Conter strike“ ar „Runeskeip“ žaidimų imitaciją, norėjome šią temą interpretuoti kiek kitaip.

Nesvarbu, kiek pažengė technologijos, urvinis (priešistorinis) ir šiuolaikinis mokinys turi panašumų. Nors skiriasi jų apranga, vietoj vėzdų rankose beisbolo lazda, žinutės perduodamos ne laužo, o mobilaus telefono pagalba, tačiau mąstymas, jaunatviški poelgiai išliko tie patys. O knygos ir internetas tiek terūpi šiuolaikiniam mokiniui (ką jau kalbėti apie urvinį), kai pavasarį prieš akis ima šmėžuoti vis daugiau diržo pločio „mini sjonų“...

LIK-o varžytuvės dar nesibaigė. Gegužės 8 d. susitiko likusios komandos. Pirmame etape mes aplenkėme Žemaitės gimnaziją ir Luokės vidurinę. Bet ar balai svarbiausia?! Mes dirbome iš širdies, buvome vieningi – tikra komanda.

Rasa Daunienė, direktoriaus pavaduotoja papildomam ugdymui

reikalas.“

Šiais mokslo metais mūsų mokyklos komandą rengiau aš, šio straipsnio autorė, ir lietuvių kalbos mokytoja Rita Šilanskienė. Surinkome labai šaunią komandą, su kuria buvo įdomu, smagu ir lengva dirbti. Tai mūsų vienuoliktokai: Aurelija Račkauskaitė, Lina Jurgelevičiūtė, Alina Košeleva, Virginija Banevičiūtė, Martyna Karasiovaitė, Paulius Reičiūnas, Linas Mažonas, Antanas Adomavičius, Arminas Reinikovas ir Edvardas Pleinys (6 mokiniai iš savivaldos). Neatsisakė padėti (studijoje įrašyti dainą) Dovilė Varkalytė (12b kl.), Monika Mikalaukaitė (11a kl.), buvęs mūsų mokyklos mokinys Algirdas Paulauskis. Aparatūra renginio metu rūpinosi Evaldas Pronckus (11c kl.) ir

Jaunieji telšiškiai „pakabino“ MTV

Nors įprasta, kad šeštadieniais mokyklose tvyro ramuma, praeitą savaitę „Krant“ vidurinėje aidėjo vienuoliktokų balsai. Dalyvavome konkurse „MTV klasė“ (siuntėme muzikinio klipo Global Deejays - The Sound of San Francisco parodiją) ir mus atrinko kovoti dėl nugalėtojų vardo. Tą dieną į Telšius atvykstanti MTV komanda norėjo paimti iš mūsų interviu.

Laukiant vėluojančių svečių ne vienam buvo kilusi mintis, kad mus galbūt „išdūrė“. Jau buvome beplanuoją skirstytis, kai sulaukėme skambučio: „išėikite pasitikti!“.

Neslėpsime – buvo linksma stebėti, kaip iš mažytės, „MTV klasės“ lipdukais apklijuotos mašinytės ritosi trys jaunuoliai, o iš paskos savęs traukė įvairių filmavimo ir apšvietimo aparatūrą.

Vos per dešimtį minučių viena iš klasių virto mini filmavimo studija. Prieš kamerą papasakojome, kaip buvo kuriama klipo parodija, kas parūpino tokį originalų „busiuką“ (autobusu jo vadinti jau neapsiverčia liežuvis, kadangi jis šiuo momentu tik panašus į tokį). Vėliau visa tai galėsime pamatyti per MTV.

Tiems, kurie mažai girdėję apie šį konkursą, siūlome apsilankyti internete šiuo adresu: <http://klase.mtv.lt/index.php?id=47>. Ten rasite mūsų parodiją, o kairėje pusėje pasirinkę nuorodą „visi video“ – dar pusantrą šimto klasių iš visos Lietuvos darbų.

Galbūt ir Jums patiko ši parodija? Tokiu atveju nepamirškite mūsų įvertinti.

Virginija Banevičiūtė, 11a kl.

Pirmosios gastrolės

Dramos būrelis (vadovė D. Milkintienė), kurį lanko 2a klasės mokiniai bei šeštokės Džiuginta, Dainora, Agnė, Judita, Laura (6c kl.) pastatė spektaklį „Žiogas ir skruzdė“. Pakalbinti jaunieji aktoriai džiaugėsi pirmomis savo gastrolėmis:

- Patinka, kad gali išvykti į kitą miestą“ – teigė Gabija.
- Smagu pasirodyti savo bendraamžiams, – pritarė Emilija.

Mažieji aktoriai Viešvėnuose dalyvavo vaikų ir jaunimo teatro šventėje „Sergu teatru“. Ir mokytoją, ir vaikus nustebino viešvėniškių svetingumas. Po pasirodymo mokytoja D. Milkintienė apdovanota padėkos raštu, o vaikai saldumynais. Vaikai džiaugėsi, kad buvo šiltai sutikti ir gavo saldinių, vaisių ir net du šakočius! Balandžio mėnesį Žemaitės dramos teatre vyko rajono mokyklų teatro festivalis, kuriame mūsų mokyklai atstovavo D. Milkintienės vadovaujamo dramos būrelio nariai. Jie vėl parodė spektaklį „Žiogas ir skruzdė“.

Mokykloje į spektaklį „Žiogas ir skruzdė“ pakvietė savo bendraamžius (pradinių klasių mokinius) ir jų tėvelius. „Vėl gavome krūvą saldinių!“ – savo išpūdziais dalinosi mažieji aktoriai.

E. Stalmokaitė, G. Intaitė, E. Tepelytė, 7d kl.

Žvėrinčiuje apsilankė pirmokai

Mūsų mokyklos mažiausieji panoro pasigrožėti bundančia pavasario gamta, iš arti pamatyti įvairius gyvūnus. Gegužės 4 dieną pirmokėliai su mokytoja A. Simanavičiene surengė išvyką į Žvėrinčių.

Vaikus nustebino Žvėrinčiaus gyventojų gausybė. Svečius pasitiko žilabarzdės ožkos, kurios visada laukia lankytojų dovanų: riekės duonos, pyrago ar kito skanėsto. Žvėrinčius žinomas kaip vilkų gyvenvietė. Pavyko iš arčiau pamatyti kelis pilkius. Didžiausią išpūdį paliko lūšys.

Vaikai džiaugiasi kelione ir labai norėtų šiuos gyvūnus vėl aplankyti. Matyt, iš tiesų buvo smagu nors trumpam pabūti gamtos prieglobsty.

D. Banytė, V. Marčiutė, J. Damunskytė, 7d kl.

Baigėsi LIK-ų maratonas

Praeitą savaitę paskelbti LIK-ų nugalėtojai. I vietą rajone iškovojo „Džiugo“ vidurinės mokyklos komanda. II vieta atiteko „Atžalyno“ vidurinei, III vieta – Nevarėnų vidurinei.

Visų komandų dalyviai apdovanoti kelione į Jūrmalos vandens pramogų centrą.

Mūsų mokykla taip pat dėkodama šauniajai komandai, gynusiai „Kranto“ vidurinės mokyklos garbę, skyrė jos nariams bei vadovėms išvyką į Lokės pėdą.

„Savo kampo“ informacija

„O mokykloj kvepia ne tik bandelėm...“

Ak, kaip gera ryte pravėrus mokyklos duris jausti kepamų bandelių kvapą... Juo mėgaujiesi kelias minutes, nuryji seiles ir išgirdęs skambutį bėgi į pamokas (be abejo, atsiranda tokių silpnavalių, kurie mėgaujasi šiuo užburiančiu kvapu ir ilgiau, todėl vėluoja į pamokas)... Štai ir paaiškėjo faktas, kodėl toks gausus moksleivių būrys stoviniuoja pirmojo aukšto fojė... Ech, tas malonus bandelių kvapas...

Deja, deja... Kai užlipame į antrąjį mokyklos aukštą, mūsų uoslės receptoriai pajunta kitokį kvapą. Na, dėl skonio nesiginčijama... Bet kai tokie kvapai kenkia sveikatai, manyčiau, verta pasiginčyt!!! Dažnas moksleivis antrame aukšte pajunta aštrų cigarečių kvapą!!! Taip, nebijokime pripažinti aiškaus fakto, jog mūsų mokykloje rūkoma. Ir ženklas WC yra tik apgaulė (NERŪKANTYS – ATSARGIAI! Laukia pasala!). Vargšai mokiniai, kurie turi kęsti tą smarvę 45 min... Bet vargšai ir mokytojai, kuriems tenka dirbti kenksmingomis sąlygomis (gilia užuojautą reiškiau Gerb. mokytojoms Ž. Aleknienei ir L. Avyžienei, kurioms turėtų būti skirta priemoka, nes yra priverstos dirbti kenksmingomis sąlygomis...!!!)

Taip, taip, taip...Gerb. Direktoriau, prašome neskėscioti rankomis ir apsilankyti dažniau antrojo aukšto berniukų tualete... Mokyklą reikia mylėti ne žodžiais, o darbais!!! Gal vertėtų padėti keletą bandelių antrame aukšte, kad užgožtų tą svaiginančią cigarečių smarvę...

Panelė Kandis

Netikėti išbandymai

Gegužės 4 dieną po pamokų puikiai nusiteikę prie mokyklos lūkuriavo 7a klasės (mokytoja J. Poruciūtė) mokiniai. Visi nekantravo kuo greičiau nuvažiuoti į „Lokės pėdą“.

Visų džiaugsmui, svajonė išsipildė! Nuvykus „Lokės pėdoje“ pasitiko šmaikščiai nusiteikę prižiūrėtojai, kurie visiems ekskursijos dalyviams uždėjo karabinius. Tada prasidėjo kelionė nuo medžio ant medžio įvairiais pagaliukais, lentomis, tinklais. Tarsi beždžionės kabarojamės lynais. Išties smagu! Neišdildomą įspūdį paliko leidimasis lynais virš upelio.

Kokia kelionė be apsilankymo prekybos centre „Akropolis“. Grožėjomės didžiuliu prekybos centru, pripirkome įvairiausių smulkmenų. Pasijutome kaip užsieniečiai! Juk čia niekas mūsų nepažįsta.

Telšius pasiekėme tik naktį. Nors labai pavargome, bet įspūdžiai, patirti „Lokės pėdoje“, neišblėso. Jeigu mėgstate aktyvų poilsį, nuvažiuokite į „Lokės pėdą“.

E. Eitkevičiūtė, 7a kl.

„Robinzonai“ sugrįžta

Ei, nemanykite, jog drąsieji mūsų mokyklos robinzonai užsnūdo žiemos miegu! Visai ne!!! Net ir šaltais penktadienio žiemos vakarais galėjai matyti būrelį paauglių mokyklos aktų salėje ar trečiame aukšte, atlikinijančių sudėtingas užduotis! O buvo visko... Ir stiklo šukių, ir nusivylimo šūksnių... Šaunieji robinzonai lankėsi net jos pamokoje, kurioje pramoko sudėtingų pratimų, padedančių nusiraminti ir sutelkti dėmesį į savo sielos gelmes...

Be abejo, vos tik pasirodžius pirmiesiems saulės spinduliams, robinzonai išdūmė į gamtą. Vieną savaitgalį jaunimas prie „Kranto“ vidurinės mokyklos rinkosi ne pėstute kaip paprastai! Iš rūšių išsitempė dviratukus ir sumanė patikrinti jų techninę būklę. Nepaisydami stipraus vėjo, girgždančių grandinių, sustingusių kaulų, nepatogių sėdynių (nuo kurių smarkiai nukentėjo viena kūno dalis... kai kam prireikė net poros dienų rehabilitacijos, kol vėl galėjo sėstis ant dviračio) robinzonai pasiekė tikslą. Aplankė Masčio, Ilgės, Gelžės, Durbino ežerus ir apvažiavo aplink visą Germanto ežerą... Nors ir su mažučiais nukrypimais nuo kurso, bet...

Kadangi robinzonai per žygį dviračiais įsitikino, jog patogiausia transporto priemonė yra vis dėlto savos kojos, į kitą žygį išsiruošė pėstute. Žygyje dalyvavo mažieji robinzonai (6c kl. mokiniai) ir, deja, tik trys panelės iš vyresniųjų robinzonų (matyt, kiti pabijojo kaitrios saulės). Jaunieji sveikuoliai pėstute nužygiavo iki Germanto ežero. Bet ten laukė tik žvarbus vėjas, tad teko prieglobsčio ieškoti kitur. Truputį pabraidę po pelkes robinzonai atsidūrė prie Ilgės ežero (kaip sakoma: „Visi keliai veda prie Ilgės“ arba „Visur gerai, bet prie Ilgės geriausia“). Ten robinzonus pasitiko kaitri saulė, kuri išdžiovino batukus...

Ir tai dar tikrai ne paskutinis žygis šiais mokslo metais. Jaunieji ekstremalai jau suplanavo veiklą ir birželio mėnesį (cha, paslapčių neišduodam). Viskas dar tik prasideda!!!

Gintarė Spudytė, 11c kl.

Įspūdinga viešnagė Latvijoje

2007 metų balandžio 14 dieną, šeštadienį, 10b ir 7c klasių moksleiviai vyko į kaimyninę Latviją. Pirmiausia sėkmingai pravažiavome muitinę. Skubėjome į Rygą. Ten užsukome į zoologijos sodą. Ten matėme gyvūnėlius, panašius į žebenškštis – surikatus, kupranugarius, stručius, povus, zebrus, kengūras ir įvairių rūšių beždžiones. Grožėjomės Rygos senamiesčiu. Iš Šv. Petro katedros bokšto pamatėme visą Rygos miesto panoramą. Vaizdas stulbinantis!

O vėliau apsilankėme Jūrmalos akvaparke. Ekskursijos dalyvius nustebino įvairių dydžių ir spalvų čiuożyklos. Pati aukščiausia – 15 metrų aukščio raudonoji čiuożykla. Akvaparke puikiai praleidome laiką: pasėdėjome kavinėse, o kas norėjo, ir pirtelėse pasikaitino. Buvo smagu! Nors jautėme nuovargį, bet patirti įspūdžiai nulėmė visų gerą nuotaiką. Pakeliui namo skambėjo dainos, netilo linksmos šnekos.

Kristina Bajarūnaitė, 10b kl.

Hiphopas – mano gyvenimo dalis

Mano pažintis su hiphopo kultūra prasidėjo 2005 metais, kai Telšių dailės mokykloje reikėjo parašyti savo vardą graffiti stiliumi.

Daug kas klaidingai galvoja, kad hiphopas – tik muzikos stilius. Tai visas kultūrinis judėjimas, susiformavęs 8-ajame dešimtmetyje Niujorko gatvėse. Yra išskiriamos šios miesto kultūros keturios didesnės dalys: repas, DJ (žmonės, atsakingi už hiphopo muzikos kūrimą ir platinimą), graffiti ir breikas. Taigi hiphopas apima beveik visas meno rūšis. Lietuvoje jis atsirado atkūrus Nepriklausomybę. Šiandien žinomiausios šio stiliaus grupės yra „G&G Sindikatas“, „Zenitas“.

Man hiphopas, kaip jaunų žmonių kultūra, yra be galo įdomi. Visų pirma, jau minėjau, mane patraukė graffiti. Pradėjau domėtis, ieškoti įvairių raštų. Dabar graffiti tapo neatskiriama mano gyvenimo dalimi. Kasdien kuprinėje yra sąsiuvinis su įvairiausiais graffiti piešiniais ir eskizais. Šis piešimo būdas man suteikia didžiulę fantazijos laisvę.

Be to, aš su malonumu klausausi repo. Šio stiliaus dainose svarbiausi yra tekstai. Jie labai nuoširdūs, nes repuojama apie realius dalykus: jaunimo gyvenimo problemas, tikrus jausmus.

Padrąsinta draugų ir aš bandau kurti dainų tekstus. Susiradau bendraminčių internete. Jeigu mūsų mokykloje yra besidominčių hiphopo kultūra, būtų įdomu pabendrauti, kurti kartu.

Praradimai

Žudau jau ne save,
O tavąjį gyvenimą.
Pasitikiu dabar nelaime
Svetimam alsavime,
Svetimų širdžių melavime.
Pasiilgstu tavęs,
Kai nenoriu būti viena...
Bet šalia nyksta
Svetima dvasia, –
O aš ir vėl lieku viena –
Lieka skaudūs ašmenys laukimo,
Lieka saulė, lieka mėnuo,
Lieka amžinas lietus,
Kuris alina sielą,
Viltį gesina.
Viską mes nutraukėm –
Suprantu, –
Nebesugrąžinsim
Aštuonių pasaulio saulių,
Nesustojančio laiko rato...
Dabar į žemę angelu sugrįšiu,
Sapnuose tave lankysiu.
Vėl gyvensiu,
Tik dabar –
Dėl svetimų.

Vytautė Baužytė, 6a kl.

Grafikos darbų autorius Mindaugas Jačionis, 10c kl.

Štai ir artėja prie pabaigos mokslo metai. Kaitri saulė, aukštas žydras dangus ir žalia žolė kviečia mus į gamtos prieglobstį. Dėkojame visiems, kas talkino „Savo kampui“, ir viliamės kūrybinių minčių gausos sugrįžus rudenį į savąją mokyklą.

„Savo kampo“ redakcija